

tigt; thi jeg vil ganske ærligt bejvende, at skøndt jeg er for en forøget Spiritusbeskatning, vil jeg være imod, at man tager Brændevinen eller Spiritus'en ud for sig og derimod lader Baierskøl, spirituøse Vine og alle de andre spirituøse Drikke gaa fri. Jeg kan ikke anse det for retfærdigt, hvorimod jeg i høi Grad vilde ønske, at man kunde enes om at lægge en alvorlig Afgift paa alle spirituøse Drikke, hvad enten de mere eller mindre være Lugnsartikler eller ikke, og saa samtidig lettede den almindelige Handel og Wandel og Produktion ved en Revision af Toldtarifen, som virkelig forsløg noget. Det kan naas, naar man i det Hele vil gaa til en forøget Afgift af de spirituøse Drikke, men ellers tror jeg ikke, at den høitærede Minister kan vente, ikke en Gang hos dem, som ellers i mange Punkter følge ham, at man vil følge ham i alene at lade Brændevinet bære den forøgede Indtægt, som Agerbruget maatte forlange, naar den vil hjælpe paa Sukkeret, eller hvad det nu er, man vil hjælpe. Der er naturligvis en Betragtning, som kan gøres gjældende af ærede Medlemmer, der forsvare denne, om jeg saa maa sige, forøgede Beskyttelse for Sukkeret — den er ogsaa blevet gjort stærkt gjældende her — og det er den, at fremmede Lande, specielt Tyskland, har en temmelig betydelig Exportpræmie. Det skal naturligvis erkjendes, at det er snare uheldigt, men man maa huske paa, at det gjælder ikke alene Sukkeret. Der er mange andre Industrier, som paa den Maade ere udsatte for at blive uheldig stillede, enten det nu er af den ene eller den anden Grund, og det kan ikke absolut siges at være en Blygt for Staten velskikkelig at træde til, saa snart fremmede Stater foretage noget Saadant. Et Andet er, at det er saare uheldigt, hvis der virkelig er Fare for, at vor Sukkerindustri skulde faae et saadant Anæf, at den bliver ødelagt. Hvis Spørgsmaalet derfor skulde komme til at foreligge saaledes, tilstaar jeg, at man atter maa tage Spørgsmaalet op; men vi kunne ganske godt berolige os med, at en saadan Industri som den danske Sukkerindustri bliver ikke slaaet ihjel, selv om der gaar et halvt eller et helt Aar. Det er derfor ikke absolut nødvendigt at sætte dette Spørgsmaal i Forbindelse med det, som for Udvalget har været det eneste praktiske Opnaelige, nemlig Spørgsmaalet om Overgang fra Karrumsbeskatning til Udbyttebeskatning og Kompensation derfor gennem Ophævelse af Skibsafgiften. Jeg vil tillade mig at anbefale ærede Meningsfæller og det høie Thing i det Hele at følge Udvalget i dette Punkt.

Der er Intet i Veien for, at man ogsaa i denne Samling eller i næste Samling kan tage Spørgsmaalet op specielt om de enkelte Industrier, som man maatte mene stode Fare for at blive ødelagte ved fremmed Konkurrence.

Nielsen-Grøn: Jeg skal først takke de ærede Medlemmer for Maribo Amts 1ste Valgtreds (Keergaard) og for Maribo Amts 7de Valgtreds (Clausen), fordi de have stillet dette Vædringsforslag, og jeg vil dernæst tillade mig at anbefale ærede Menings- og Standsfæller at tænke lidt over, inden de stemme, om de ikke vilde være med til at beskytte en Del af vort Agerbrug. Det spiller ingen lille Rolle baade for Volland og Falster, Møen og Fyen, om de Folk, som have begyndt at dyrke Koer der, skulle ophøre dermed, ligesom jo ogsaa Sukkerfabrikerne vilde lide stor Skade. Det er nærmest fra et Landmandsstandpunkt, jeg taler. Jeg beklager, at det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgtreds (Johannsen) ikke holdt sig ene til dette Spørgsmaal, der ligger os nærmest, for det kan jo ikke hjælpe, at vi Andre ellers ville stampe mod Braaden, naar vi vilde have Indrømmelser af ærede Standsfæller. Vi kunne jo ikke uden det sætte Noget igjennem, som Fler-tallet i Udvalget er gaaet imod. Det vil vise sig, hvis vi faae det Vædringsforslag vedtaget, som er stillet af de to ærede Herrer, vil det for Landmændene dreie sig om 18 Kr. pr. Tønde Land, som de faar mere om Aaret, end de nu have, og det spiller ikke saa lille en Rolle. Det er ogsaa sikkert, at det vil faae en stor Betydning for Arbejderne, hvis vi kunne blive ved at drive Sukkerindustrienovre paa Volland, fremfor hvis vi skulle ophøre dermed. Der bliver vel stumlet over, at de have svenske Piger til at luge Koerne, det er for saa vidt sandt, der er virkelig en Del svenske Piger derovre, men der er ogsaa mange Husmands-koner og Husmandsbørn, som faae rig Bindtægt der- ved hvert Aar. Hvis dette skulde ophøre, vilde jeg anse det ikke, som det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgtreds (Johannsen) sagde, som en ren Ulykke, men jeg vil anse det for en stor Skade, selv om disse Folk kunne søge Fortjeneste paa andre Om-raader. Jeg tror, at vi bør tænke paa den Gren af vort Agerbrug. Der blev sagt, at naar der blev dyrket Koer en Del Aar, saa skulde det nok vise sig, at der ikke vilde kunne dyrkes stort Andet, s. Ex. ikke Hvede. Hvis nogen af de Herrer vil besøge Volland — og der er deilige Steder at komme til — saa skulle de se paa Høibyggaard, hvor